

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Emma. Et romantisk Eventyri fem Sange

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 201. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893711471408/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

En ny Natur, en anden Jord,
 Et fremmet Liv, en dobbelt Evne
 Til Gud at kende dobbelt stor,
 Og Følelser, som Ord ei nævne —
 Et Nok, et Alt, som ingen veed,
 Som Skkende kan eene fatte,
 Udfolded alle sine Statte
 for Eginhart i — Kærlighed.

Ved Emmas Arm, ved Emmas Side,
 Meer straalende han Solen faae
 Bag gyldne Purpurfye nedglide
 Paa Himlens dobbelt skønne Blaa:
 Ved hendes Bryst, ved hendes Fodder,
 Var Blomsterleiet dobbelt blødt,
 Var mere Eye ved Egens Rødder,
 Slog Egens Sanger mere sødt;
 Og ved et Blik af hendes Døie,
 Og ved et Tryk af hendes Haand
 Med dobbelt siffer Flugt hans Aand
 Sig hæved henrykt til den høie.
 Den Bæk, hvort hun spejlede sig,
 Blev renere ved hendes Blifke;
 Den Torn, som kyste hendes Flig,
 Om end den staf ham, saared iffe;
 De Røser, som paa hendes Bryst
 Omplantedes, blev dobbelt røde,
 Da først de blomstred ham til Lyft,
 Naar der de, qvælt i Dølyst, døde.
 Hvor han opholdt sig, hun var med,
 Og hvor hun gik, han fulgte hende —
 Kun svagt adskiller Tid og Sted
 To, som i lige Flammer brænde —
 Der Jord dem var en Himmel lig,
 Elystum fra Syd til Norden;

Thi begge saae paa hele Jorden
Altene Kierlighed og sig.

Ja Kierlighed! Naturens Biv!
Du erigvundige den samne!
Du var den Ild, hvis lyse Flamme
Antændte Millioner Liv!
Dig var det, som af Jintets Ode
Vor Verdens Under kaldte frem!
Dig er det, som igien de Døde
Dil kaldte til et bedre Hiem!
Dig er det, som vor Jord tilbeder,
Og elsker, under Navn af Gud,
Hvis Skaberild ei sluffes ud
Af Millioner Evigheder!
O! held os, at og Støvet fik
En Gnist af din tilbedte Lue!
At i din Helligdom vort Blik,
Opklart af demte, dig kan ssee,
Og spore her ved din Magie,
Hvad Evigheden Engle viser:
Rundt om vort Dre Harmonie,
Rundt om vort Die Paradieser!

I rolig Dølyst svunde hen
De nydte, deelte, blide Dage;
Hver Nat kom Drøm om Fryd igien;
Hver Dag kom vaagen Lyft tilbage.
Ustyldigheden aldrig neeg
fra deres Side; Lunas Smile
Dem loffede til deres Eeg --
Uhaared af Cupidos Pile,
De smagte, hvad Fornuft og Dyd
Dem hemmeligen ei forbøde;